

РЕШЕНИЕ

№ 7479

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Станимира Друмева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9418** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Касационното производство е образувано по депозирана в законния срок жалба от Комисията за финансов надзор (КФН) и ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, против Решение №20157729 от 15.07.2021 година на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 3349 по описа за 2021 година.

Касаторът претендира неправилност на преценката на съда за изменение на наказателното постановление, като изтъква факти, според които застрахователят се е произнесъл по конкретната заведена пред него щета едва та 30.12.2020г. и след получаване на писмо от КФН на 22.12.2020г., претендира, че нарушението било повторно по смисъла на пар.1, т.51 КДР на КЩЗ, като санкция в размер на 3000лв. въпреки всичко клоняла към законоустановения минимум. Не се касаело за инцидентност на нарушение като процесното.

Иска се отмяната на решението в оспорената част и потвърждаване НП. Иска от съда да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Пред съда касаторът се представлява от юрк. Л., която претендира основателност на касационната жалба.

Ответникът – „ЗД [фирма], редовно призван, не изпраща представител и не е изразил становище по обжалването..

Прокурорът – Д. при Софийска градска прокуратура, представи заключение за неоснователност на касационната жалба, иска от съда да остави в сила обжалваното решение.

Касационната жалба е допустима като подадена в срок, срещу съдебен акт, подлежащ на инстанционен контрол и от процесуално легитимирано лице - страна в първоинстанционното производство.

Съдът, като прецени доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните и извърши служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон на обжалваното решение /чл. 218, ал. 2 от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН/, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

Приетата от съда фактическа обстановка, изложена в мотивите на Решението на СРС съответства на събраните по делото доказателства и не се оспорва от касатора. Пред касационната инстанция не се сочат нови доказателства и не се изтъкват доводи, които да водят до различна фактическа обстановка, относима към съдебното решение в обжалваната му част.

С обжалваното Решение районният съд е изменил Наказателно постановление /НП/ № Р-10-79/04.02.2021г., издадено от зам.председател на Комисията за финансов надзор (КФН) и ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, като е изменила наложената на „ЗД [фирма] „имуществена санкция" в размер на 3000 лв. на 2 000 лв., наложена за нарушение на чл.108, ал.1 КЗ и санкцията - наложена на основание чл.644, ал.2 вр. ал.1, т.2 КЗ. За да постанови този резултат съдът е приел, че материалният закон не е приложен правилно, тъй като макар и срокът на забава да е почти три месеца, то още в хода на проверката преди да бъде съставен АУАН претендираното обезщетение е било изплатено на лицето, като размера на обезщетението е значително нисък - 294,22лв, поради което имуществена санкция в размер на 2000 лв. би съответствала на характера и тежестта на извършеното нарушение и съобразена с целите на наказанието, визирани в ЗАНН, а определеният от органа размер на санкцията от 3000 лв. е приет за прекомерно завишен, без да са изложени мотиви в тази насока.

Доводите на касатора са изцяло необосновани, в това число на основание, че размерът на санкцията е около минимума, но е видно, че разликата е в размер на 1000 лв. между наложената и изменената санкция.

Изводите на съда за намаляването на санкцията са съответни на приложимите към определянето на санкцията разпоредби на ЗАНН - чл.12 и чл.27 ал.2 и ал.3 ЗАНН, като правилно е взел предвид, че наложената санкция е не съответства на тежестта на извършеното. Принципът за пропорционалност включва и осигуряване на превенция чрез наложеното наказание при отчитане на добросъвестността на лицето, т.е. наказанието следва да е пропорционално на извършеното нарушение. Но санкцията, която е 10 пъти по-висока от размера на неизплатената щета, т.е. евентуално и вреди от бездействието на застрахователя, не е съразмерна, както правилно е преценил СРС.

На основание чл. 218, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и изложеното до тук, касационният съд намира, че не се установяват касационни основания по чл.348 НПК по отношение на обжалваното решение на СРС. Същото като постановено при правилно приложение на закона, без да са допуснати нарушения на

процесуалните правила в хода на съдебното производство и като постановено от законен състав, в съответствие с останалите изисквания на закона, следва да бъде оставено в сила то касационната инстанция.

При този изход на спора, искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение не следва да бъде разгледано.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20157729 от 15.07.2021 година на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 3349 по описа за 2021 година.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: